

La 4ª Conferència Internacional sobre Finançament per al Desenvolupament de les Nacions Unides a Sevilla

Cinc temes clau que connecten deute,
clima i feminismes

Nicola Scherer

ODG

OBSERVATORI DEL DEUTE
EN LA GLOBALITZACIÓ

La 4a Conferència Internacional sobre Finançament per al Desenvolupament de les Nacions Unides a Sevilla

Cinc temes clau que connecten deute, clima i feminismes

Març de 2025

Autora:

Nicola Scherer

nicola.scherer@odg.cat

Tel: +34 722 533 507

Edició:

Observatori del Deute en la Globalització (ODG)

Carrer Junta de Comerç 20, principal

08010 Barcelona – ESPAÑA

Tel: +34 93 301 17 93

www.odg.cat

Traducció:

Aula d'Idiomes, SCCL

Disseny i maquetació:

Gerard Casadevall Bach

Amb el suport de:

Agència Catalana
de Cooperació
al Desenvolupament

Ajuntament de
Barcelona

Co-funded by
the European Union

El contingut és responsabilitat exclusiva de l'Observatori del Deute en la Globalització (ODG) i no reflecteix necessàriament les opinions dels seus finançadors.

Vostè és lliure de:

Compartir: copiar i redistribuir el material en qualsevol mitjà o format

Adaptar: remesclar, transformar i crear a partir del material.

El licenciadador no pot revocar aquestes llibertats mentre compleixi amb els termes de la llicència:

Reconeixement: Ha de reconèixer adequadament l'autoria, proporcionar un enllaç a la llicència i indicar si s'han fet canvis.

Pot fer-ho de qualsevol manera raonable, però no d'una manera que suggereixi que té el suport del licenciadador o el rep per l'ús que fa.

No comercial: No pot utilitzar el material amb finalitats comercials.

Compartir igual: Si remescla, transforma o crea a partir del material, haurà de difondre les seves contribucions sota la mateixa llicència que l'original.

No hi ha restriccions addicionals: No pot aplicar termes legals o mesures tecnològiques que legalment restringeixin realitzar allò que la llicència permet.

Avisos:

No ha de complir amb la llicència per a aquells elements del material en el domini públic o quan la seva utilització estigui permesa per l'aplicació d'una excepció o un límit.

No es donen garanties. La llicència pot no oferir tots els permisos necessaris per a la utilització prevista. Per exemple, altres drets com els de publicitat, privacitat, o els drets morals poden limitar l'ús del material.

INDEX

Què és el Procés de Finançament per al Desenvolupament (FfD) de les Nacions Unides?	4
Per què és important la 4a Conferència Internacional sobre Finançament per al Desenvolupament (FfD4)?	5
1. Deute i austeritat	7
2. Emergència climàtica i deute	10
3. Justícia fiscal i finançament climàtic	13
4. Cooperació internacional per al desenvolupament	15
5. Finançament amb perspectiva feminista i transformacions ecofeministes	17
Accions entorn la Conferència FfD4 a Sevilla: com participar-hi?	19

La 4a Conferència Internacional de les Nacions Unides sobre Finançament per al Desenvolupament (FfD4, per les seves sigles en anglès) tindrà lloc des del 30 de juny fins al 3 de juliol del 2025, els governs de tot el món discutiran les reformes estructurals de la governança econòmica i financera globals. Per primera vegada, se celebrarà en un país del Nord Global, concretament a l'Estat espanyol, a Sevilla. Aquest document introdueix breument el procés de Finançament per al Desenvolupament de les Nacions Unides, després ens centrem en la interconnexió de temàtiques¹, particularment el deute, l'austeritat, el clima, els impostos i el poder corporatiu financer des d'una perspectiva feminista i descolonial. Finalment, proposem accions per a totes les persones que es vulguin mobilitzar al voltant de la Conferència FfD4 a Sevilla.

Què és el Procés de Finançament per al Desenvolupament (FfD) de les Nacions Unides?

L'Organització de les Nacions Unides (ONU), en tant que única institució global on tots els països tenen la mateixa veu, és un espai on s'articulen les demandes per a la democratització de la governança econòmica global i per a una transformació sistèmica de l'arquitectura financera global, entre d'altres. Els debats i negociacions sobre reformes econòmiques i financeres

¹ Una gran part d'aquestes interconnexions es basa en l'informe d'Action Aid Internacional (2024): «Joining the Dots... Key issues for transforming the international financial architecture & shaping the fourth international conference on financing for development». Accesible en anglès aquí: <https://actionaid.org/publications/2024/joining-dots-actionaid-report-financing-development>

es duen a terme al Procés de Finançament per al Desenvolupament (FfD) a través de trobades periòdiques i grans conferències internacionals de cada sis a deu anys. La primera Conferència de FfD va ser el 2002, després de la crisi financera asiàtica, a Monterrey (Mèxic), i també és coneguda com el «Consens de Monterrey». La segona Conferència de FfD **es va celebrar el 2008 a Doha (Qatar)**, la tercera el 2025 a Addis Abeba (Etiòpia). El finançament per al desenvolupament té una arrel històrica, ja que sorgeix del descontentament actiu dels països del Sud Global amb les deficiències sistèmiques i les injustícies de l'arquitectura financera internacional. Tot i que la cooperació econòmica internacional forma part de les responsabilitats de l'ONU, ha estat sistemàticament marginada pel Fons Monetari Internacional (FMI) i el Banc Mundial (BM), on els països del Nord Global tenen una major proporció de vots, o per l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), de la qual són membres exclusius, o pel G20. En el FfD participen els governs, les organitzacions multilaterals, la societat civil i el sector privat.

La societat civil està representada a través del Mecanisme de la Societat Civil per al Finançament per al Desenvolupament. És un grup de treball actiu des del 2008, que inclou diversos centenars d'organitzacions i xarxes d'arreu del món i es dedica a promoure i facilitar la participació de la societat civil en el procés formal del FfD de l'ONU i altres espais relacionats.

Per què és important la 4a Conferència Internacional sobre Finançament per al Desenvolupament (FfD4)?

Les reformes en l'àmbit del deute, les polítiques fiscals, el finançament privat, els negocis i el comerç internacional, la cooperació internacional per al desenvolupament, la ciència i la tecnologia i qüestions sistèmiques com la reforma de la governança del sistema financer internacional es negociaran a l'agenda oficial de la 4a Conferència Internacional sobre Finançament per al Desenvolupament. La societat civil internacional, que treballa en la incidència política en els espais oficials de l'ONU, té expectatives i esperances que la Conferència FfD4 proporcioni un impuls polític significatiu per avançar cap a reformes estructurals urgents.

En el procés de preparació, la societat civil internacional ha lliurat centenars de propostes per a l'[Elements Paper](#), a l'[Esborrany Zero](#) i al [Primer Esborrany](#), per exemple, aquest [posicionament de les organitzacions de la societat civil espanyola](#) i aquestes [contribucions del Mecanisme de la Societat Civil per al FfD a l'Esborrany del Document Final de FfD4](#).

La Conferència FfD4 a Sevilla també serà un moment important per teixir xarxes globals. Prèviament (les dates exactes estan pendents de confirmació), se celebrarà el Fòrum Social de la Conferència, un espai de trobada de la societat civil internacional que lluita, entre altres coses, per la reducció de les desigualtats estructurals i per la justícia econòmica global. La Conferència de Sevilla està guanyant importància en les agendes d'organitzacions, col·lectius i moviments que no solen treballar les reformes del sistema financer internacional, però veuen en l'actual governança econòmica l'origen de la policrisi (la crisi ecològica, l'emergència climàtica, la pèrdua de biodiversitat, la crisi de les cures, l'augment de les desigualtats entre països i classes socials, l'auge de l'extrema dreta, la pèrdua de drets col·lectius, etc.). Concretament, la Conferència de Sevilla té el potencial de ser un espai-moment d'esperança sobretot per als actors del Sud Global, des de la justícia climàtica i els moviments feministes, les organitzacions de drets de les dones, fins a les federacions sindicals, ja que a través del Mecanisme de la Societat Civil tindran una veu col·lectiva en un espai econòmic-financer global.

La Conferència FfD4 també obre una finestra mediàtica i de comunicació per parlar de qüestions econòmiques i financeres globals, posant cara i història a les persones afectades tant al Sud Global com als territoris de l'Estat espanyol. És un moment per explicar les causes estructurals i proposar les solucions necessàries per afrontar la policrisi des d'una perspectiva de justícia global. En aquesta línia, aprofundim en cinc temàtiques interconnectades que poden enriquir el debat públic abans, durant i més enllà de la Conferència FfD4.

1 ● Deute i austeritat

En un context d'endeutament global rècord, amb un deute públic global de 97 bilions de dòlars el 2023, la cancel·lació àmplia del deute extern dels països empobrits i **la reforma radical de l'arquitectura del deute global haurien de ser un tema central de la Conferència FfD4 el 2025**.

La societat civil cada vegada és més conscient que hi ha una sèrie de deutes històrics o morals que els països enriquits tenen amb els empobrits, ja sigui relacionats amb l'emergència climàtica, el colonialisme, l'esclavitud, els fluxos financers il·lícits o l'incompliment dels compromisos establerts acordats a l'ONU. En aquest sentit, hi ha una necessitat urgent d'un nou Conveni Marc de les Nacions Unides sobre el Deute Sobirà i un mecanisme de renegociació del deute basat en l'ONU que trenqui amb dècades de control de l'FMI que beneficia el Nord Global i perpetua l'era del control colonial.

Els alts nivells de deute fan que els països més empobrits depenguin, entre altres coses, de l'assessorament de l'FMI i dels préstecs condicionats que els obliguen a pagar els seus deutes externs abans d'invertir en educació, salut o acció climàtica. Les estadístiques recents de la UNCTAD mostren que hi ha 19 països que paguen més pels interessos del deute que per l'educació i 45 països que paguen més pels interessos del deute que pel sector sanitari. Almenys 48 països, amb un total de 3.300 milions de persones, no inverteixen prou en educació o salut a causa de la seva càrrega de deute. A la pràctica, el paquet estàndard de l'FMI obliga els països a continuar obrint els seus mercats a la competència internacional i a centrar-se en l'exportació de matèries primeres com els minerals crítics –de manera que aprofundeix dinà-

miques extractives– o de cultius com la soja, l'oli de palma, etc., per obtenir de manera ràpida divises estrangeres per retornar els seus deutes externs (els quals majoritàriament es deuen en dòlars). A més, continua recomanant sistemàticament polítiques de privatització de béns i serveis públics com el subministrament d'aigua, electricitat, alimentació o habitatge; i recomana polítiques d'austeritat, és a dir, retallades de la despesa pública en sectors essencials per a la vida com la sanitat, l'educació, les cures, el transport públic, etc.

Aquestes polítiques d'austeritat són una amenaça per al benestar de les persones i el planeta, com explica la campanya internacional [End Austerity Campaign for People & Planet](#), i deixen especialment a [les dones i les nenes en un triple desavantatge](#): són les primeres a perdre l'accés als serveis bàsics, les primeres a perdre llocs de treball de primera línia en el servei públic i les primeres a assumir la càrrega del treball de cures no remunerat que augmenta quan els serveis públics fallen o quan es produeixen desastres induïts pel clima. La privatització dels serveis públics els posa fora de l'abast de la majoria de les dones i nenes i la situació és encara pitjor per a les persones que s'enfronten a desigualtats intersectorials per raó de raça, ingressos, classe, edat, discapacitat, indigenitat, orientació sexual i identitat de gènere. A més, la manca de serveis públics genera deute domèstic, ja que augmenta el cost de garantir l'educació, els serveis mèdics, etc., cosa que posa a les dones en una situació encara més vulnerable.

La interconnexió de deute-austeritat també és important per a les persones i els territoris de l'Estat espanyol. La Comissió Europea, juntament amb la majoria dels Governos membres i el Parlament Europeu (i molt en línia amb les polítiques de l'FMI), va aprovar l'abril del 2024 la reforma de la governança econòmica de la Unió Europea (coneguda com la reforma de les normes fiscals de la UE), per la qual s'acorda que no s'ha de tocar el sostre de deute públic del 60 % del PIB ni el límit de dèficit públic del 3 % del PIB. Després d'haver congelat les normes fiscals europees el març de 2020, els Estats membres s'han endeutat per fer front a l'emergència de la pandèmia de la COVID-19 i la crisi energètica del 2022. No obstant això, en el cas de l'Estat espanyol, [una investigació de la Xarxa Europea d'Observatoris de Transnacionals \(ENCO\)](#) revela que entre el 2020 i el 2022 el Govern d'Espanya va destinar 112.683 milions d'euros del pressupost estatal a mesures d'emergència anticrisi, dels quals el 47 % es van destinar a empreses i només el 7 % es van destinar a mesures excepcionals per al sector de la salut,

l'educació i el transport públic². També s'han invertit mil milions en la recuperació econòmica postpandèmica i en la transició de l'economia en clau «verda» i «digital», entre d'altres, amb l'ajuda dels [fons Next Generation EU](#). Es tracta de fons europeus de 800.000 milions d'euros que es financen en gran part mitjançant l'emissió d'eurobons (deute comunitari), que s'hauran de retornar en un termini de 10 a 30 anys als actors prestadors del mercat financer internacional. En definitiva, a la UE tornem [al camí de l'austeritat 2.0](#) –aquest cop adaptat a cada país membre i amb excepcions «verdes» i «securitàries»– de manera que s'obre una finestra d'inversió pública per a sectors estratègics de l'economia com la tecnologia, la transició energètica, la industrialització «verda» i la indústria militar. Les persones i els municipis de l'Estat espanyol notaran els impactes de les retallades, en la mesura que el govern central implementi el [Pla Fiscal i Estructural a mitjà termini 2025-2028](#), que ja es va enviar a la Comissió Europea l'octubre del 2024.

² Si hi sumem les ajudes indirectes a les empreses, com el pagament dels ERTO i les subvencions a les llars per al pagament de les factures de llum i gas, aquesta xifra puja al 68 % del finançament públic anticrisi entre 2020 i 2022.

2. Emergència climàtica i deute

Per a la societat civil ja no és una opció negociar reformes del sistema financer global sense abordar els temes climàtics. Tot i que la Conferència FfD4 no abordarà directament els compromisos de finançament climàtic –els quals es negocien en l’espai de la Conveni Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic ([UNFCCC](#))– és important reforçar la demanda de fons que busca que els **Estats reconeixin que la crisi del deute global és un accelerador de la crisi climàtica i que els Estats del Nord Global tenen una responsabilitat històrica en l’emergència climàtica que també alimenta la mateixa crisi de deute dels països empobrits**. Diverses anàlisis i estudis els últims anys han demostrat que [existeix un cercle viciós entre el clima i el deute](#). Els fenòmens extrems augmenten tant el cost de l’endeutament com el risc de crisi del deute en els països del Sud Global que sovint ja tenen grans volums de deute extern. Un [estudi d’Action Aid International \(2023\)](#) mostra que el 93 % dels països més vulnerables a l’emergència climàtica es troben en sobreendeutament o en risc significatiu de patir-lo. De manera circular, les pèrdues i danys causats per desastres relacionats amb el clima poden exacerbar el deute extern, ja que els països han de demanar préstecs per a recuperar-se i reconstruir-se, sovint en condicions comercials, amb tipus d’interès més alts. És escandalós que els [petits Estats insulars més afectats acabin pagant les taxes d’interès més altes](#) pels préstecs que reben, ja que es considera que els impactes probables de la crisi climàtica posaran en risc la seva capacitat de pagament.

Un cop endeutats, a causa de les dinàmiques descrites en el primer punt, estan obligats a pagar els seus deutes abans de gastar fons públics en qualsevol altra cosa, com la salut, l'educació o les mesures d'adaptació al clima. Segons una publicació d'Action Aid International, 38 dels 63 països més vulnerables al clima estan gastant tant en el deute que estan reduint la despesa en els serveis públics. En aquest cercle viciós són, un cop més, les dones i els col·lectius vulnerables els que pateixen un impacte doble. Són més vulnerables, ja que pateixen l'impacte directe dels fenòmens extrems. Per exemple, les inundacions devastadores del 2022 al Pakistan van deixar gairebé 650.000 dones pakistaneses embarassades sense accés a l'atenció sanitària i forçades a donar a llum a la intempèrie. A més, en un context d'emergència, sovint són les que estan a primera línia sostenint la vida, la qual cosa suposa sobrecàrregues de treball per a elles i per a totes les persones encarregades de donar suport a les comunitats. Per tant, s'enfronten a un doble impacte, el directe de l'emergència i l'estructural de les polítiques d'austeritat del deute que segueixen al desastre climàtic a llarg termini.

Aquestes dinàmiques són similars a les que vivim a l'Estat espanyol. Són cada vegada més recurrents fenòmens extrems com les sequeres i les fortes pluges amb inundacions. L'Índex de Risc Climàtic Global situa l'Estat espanyol en el vuitè lloc de la llista de països més afectats per fenòmens meteorològics extrems. Han posat fi a la vida de 27.000 persones a Espanya i han causat danys econòmics per valor de més de 24.000 milions d'euros en 30 anys (entre el 1993 i el 2022). A més, la Conferència FfD4 tindrà lloc a només 600 km dels 78 municipis valencians, castellanomanxecs i andalusos que s'han vist especialment afectats per la DANA de l'octubre del 2024. La DANA va causar 224 morts i va destruir ecosistemes, infraestructures, carreteres, ferrocarrils, ponts, habitatges i vehicles. La catàstrofe al País Valencià posa de manifest la manca de preparació per respondre als efectes de l'emergència climàtica i les conseqüències dramàtiques l'escassa previsió. Però també evidencia un model curterminist que prioritza l'acumulació de beneficis econòmics i que s'ha construït sense tenir en compte la naturalesa.

En aquest sentit, per a la Conferència FfD4 és important fer valdre el principi de les responsabilitats comunes, però diferenciades: qui més ha contribuït a l'emergència climàtica té l'obligació de resoldre-la (i pagar-la). En els últims anys s'ha treballat molt per quantificar i reconèixer

formalment els deutes climàtics o ecològics dels països rics. Es calcula que els països rics han aconseguit fins al 70 % del seu creixement econòmic mitjançant l'apropiació dels «béns comuns atmosfèrics». Segons les estimacions més baixes de l'estudi sobre apropiació atmosfèrica realitzat per Fanning i Hickel el 2023, el deute climàtic que els països rics contaminants estan obligats a pagar als països d'ingressos baixos i mitjans baixos vulnerables al clima és de 107 bilions de dòlars. Això és més de 70 vegades més que el deute extern total d'1,45 bilions de dòlars que aquests països deuen en conjunt. **En aquest sentit, és important portar a la Conferència FfD4 de Sevilla la pregunta «qui deu a qui?».**

3. Justícia fiscal i finançament climàtic

Actualment, molts països empobrits (i també països rics) tenen un potencial limitat per recaptar impostos justos a causa de les [normes fiscals injustes](#) establertes pel club de països rics de l'OCDE, les quals durant més de 60 anys han mantingut un sistema que s'adapta en gran manera als interessos dels països més rics i les grans empreses. No obstant això, la política fiscal és al centre del finançament per al desenvolupament. A la Conferència FfD4, tots els Estats, especialment els **Estats membres de l'OCDE, han de donar suport plenament a la necessitat d'accelerar les negociacions per al [Conveni Marc de les Nacions Unides sobre Impostos](#)**. Malgrat [la retirada dels Estats Units](#) el gener del 2025, el procés per a negociar un nou Conveni de l'ONU sobre Cooperació Fiscal Internacional, que, entre molts punts, inclou un impost mínim del 25 % sobre els beneficis de les empreses multinacionals, va fer [un pas endavant important](#). El procés ara avança per negociar el contingut del nou Conveni juntament amb dos protocols inicials, que haurien d'estar acabats a finals del 2027.

Els avenços en l'àmbit de la justícia fiscal, que s'aconseguiran (o no) en el marc de la Conferència FfD4, també són importants per avançar cap a un finançament climàtic més just. Com a part de les negociacions de l'UNFCCC, els Governos han acordat que cal mobilitzar molts més diners per respondre a les pèrdues i els danys causats pels fenòmens climàtics extrems, invertir en la mitigació i l'adaptació a la crisi climàtica i invertir per fer que les economies siguin més «verdes». Pel que fa als objectius de finançament climàtic, a la COP29 es va acordar

triplicar el finançament per als països empobrits de l'objectiu anterior de 100.000 milions de dòlars anuals a 300.000 milions de dòlars anuals per al 2035. Els Governes del Nord Global proposen que sigui, entre d'altres, el capital privat (corporacions, fons d'inversió, etc.) qui cofinanci aquest objectiu, per exemple, invertint en projectes climàtics lucratius, on la inversió privada tingui el suport per la part pública (si hi ha beneficis, se'ls queda l'inversor privat; si hi ha pèrdues, les paga la part pública). **Des de la societat civil s'exigeix que aquesta lògica canviï i s'argumenta que el finançament climàtic hauria de sorgir dels diners públics que es recaptin prèviament dels sectors i capes de la societat on hi hagi més diners (per exemple, empreses ultrariques, multinacionals o fòssils) mitjançant polítiques fiscals progressives amb perspectiva de gènere i justícia climàtica.** Es calcula que nous impostos com el que grava beneficis extraordinaris podrien recaptar potencialment gairebé un bilió de dòlars a l'any, un impost sobre l'1 % de les persones més riques podria recaptar potencialment fins a 6,4 bilions de dòlars a l'any i un impost a les transaccions financeres podria recaptar fins a 650.000 milions de dòlars a l'any.

Avançar en matèria de justícia fiscal amb justícia climàtica també és important per a les persones i els territoris de l'Estat espanyol. El desembre del 2024 es van poder experimentar les resistències polítiques i corporatives en contra d'una reforma fiscal justa i verda. El Congrés dels Diputats no va aprovar la conversió de l'impost extraordinari temporal sobre les empreses energètiques en un impost permanent, tot i que a través d'aquest impost es recapten anualment més de 1.500 milions d'euros de les empreses energètiques multinacionals més contaminants com Repsol i Iberdrola. Aquestes empreses contaminants són les responsables de l'emergència climàtica i dels seus fenòmens extrems, com la DANA de València. Si l'Estat destina més de 30.000 milions per pal·liar les conseqüències d'un desastre climàtic, no sembla desbaratat que les empreses que més contaminen paguin uns 1.500 milions d'euros addicionals a l'any.

4. Cooperació internacional per al desenvolupament

A la Conferència FfD4, els Estats del Nord Global haurien d'abstenir-se d'utilitzar la cooperació internacional per al desenvolupament com a pretext per garantir els interessos geopolítics i corporatius. **La Conferència FfD4 és crucial per reclamar als països donants d'Ajuda Oficial al Desenvolupament (AOD) que garanteixin la coherència dels objectius i estratègies dels seus plans d'ajuda al desenvolupament i el finançament de les seves activitats externes.** S'ha de posar èmfasi en la importància de la responsabilitat democràtica a tots els nivells, tal com està recollit en els [principis d'eficàcia acordats globalment](#), i s'ha d'avançar en l'aprovació d'un acord sobre un [Conveni de les Nacions Unides sobre Cooperació Internacional per al Desenvolupament](#), inclòs l'establiment d'un mecanisme per al compliment dels bilions en «ajuda» que no han arribat al Sud Global durant dècades. No s'han complert els compromisos adquirits [des del 1970](#) per part dels països del Nord Global de dedicar el 0,7 % de l'ingrés nacional brut a l'AOD. Si tots els països donants haguessin complert aquest compromís, s'haurien generat [7,2 bilions de dòlars en recursos addicionals](#) al llarg dels anys.

A més que s'hagi fracassat en termes de quantitat, també hi ha hagut fracassos igualment greus en la qualitat de les ajudes i en com s'utilitzen. Amb una tendència creixent, podem veure que els fluxos d'AOD serveixen als interessos econòmics i geopolítics dels països donants, en lloc de centrar-se a reduir la pobresa i les desigualtats en els països empobrits. Per exemple, els 300.000 milions d'euros compromesos pel [Global Gateway de la UE](#), que manquen

d'objectius de desenvolupament sostenible, financen una estratègia geopolítica que se centra en crear avantatges econòmics i comercials europeus enfront de la Xina i els EUA. Aquesta inclou, entre altres coses, l'objectiu d'assegurar l'accés a les matèries primeres crítiques necessàries per a la transició «verda» i digital de la UE i elimina els riscos per als inversors privats, en oferir-los beneficis a llarg termini si inverteixen en sectors clau com la digitalització, la transició energètica, el transport, etc.

Una cooperació internacional amb perspectiva feminista i descolonial significaria responsabilitzar-se de l'acció exterior corporativa. Les grans corporacions, les quals tenen el suport de governs poderosos i sovint sota l'argument de contribuir al «desenvolupament» i la industrialització dels països del Sud Global, continuen causant una degradació ambiental massiva, generant malalties respiratòries i reproductives, entre d'altres, i majors càrregues d'atenció. Per exemple, en el marc de la cooperació bilateral entre el Nord Global i els països del Sud Global, es promouen les activitats de les empreses extractives en el camp de la mineria de matèries primeres crítiques necessàries per a les tecnologies «netes». És el cas de l'extracció de liti a les salines andines de Xile i Argentina, per exemple per les multinacionals Albermarle i Liex Zijin, o l'extracció de terres rares a Madagascar, on empreses multinacionals com Rio Tinto, Energy Fuels i Harena Resources contaminen territoris malgaixos.

S'ha demostrat que les mesures voluntàries de responsabilitat corporativa i prevenció de riscos són completament insuficients per a frenar les vulneracions sistemàtiques dels drets humans i ambientals per part de les grans multinacionals. Exemples d'això en són la violència que pateixen les persones que defensen el territori contra els megaprojectes o les males condicions i la violència i l'assetjament en l'àmbit laboral. A aquestes violències corporatives s'hi sumen les violències patriarcals, com denuncien les dones treballadores del camp o de les maquiles, qui són víctimes d'abusos sexuals en els llocs de treball, o les dones defensores del territori que reben amenaces contra les seves famílies, difamació i violència sexual per intimidar-les. Continua pendent la tasca d'establir un **Tractat vinculant de les Nacions Unides sobre Empreses i Drets Humans**, que hauria de concordar amb les recomanacions clau de les Feministes per a un Tractat Vinculant.

5. Finançament amb perspectiva feminista i transformacions ecofeministes

Hi ha una àmplia varietat de propostes feministes de finançament per al desenvolupament, en les quals s'està treballant des de fa dècades per part d'organitzacions, sindicats i moviments feministes, com ONU Dones, el grup de treball del Mecanisme de la Societat Civil (Women's Working Group on Financing for Development), xarxes internacionals com Walking the Talk, etc. Tot i això, l'Esborrany Zero per a la Conferència FfD4 brilla per la seva manca d'ambició feminista i és més que probable que no abordi cap proposta concreta de finançament amb perspectiva feminista ni, per descomptat, temes com les transformacions ecofeministes.

A més, és molt probable que mostri molta resistència a les propostes progressistes i transformadores que qüestionen l'estatu quo dels governs poderosos, com els EUA, països de la UE, Xina, etc. En un entorn d'auge de l'extrema dreta liderat pel trumpisme, que soscava i qüestiona estratègicament la legitimitat d'espais multilaterals com la Conferència FfD4 de les Nacions Unides, Sevilla serà especialment desafiant per a les veus que demanen reformes radicals i estructurals del sistema econòmic i financer amb perspectiva feminista i justícia global.

Tot i això, en un context internacional on l'extrema dreta té cada vegada més espai per llançar els seus missatges d'odi, racisme, negacionisme climàtic i misogínia, és més important que mai visibilitzar les reformes de Sevilla, per alimentar una estratègia a llarg termini de

transformació ecofeminista que ofereixi horitzons encoratjadors. Arreu del món hi ha moltes propostes en marxa per dur a terme aquestes transformacions, les quals reclamen, entre moltes altres coses, la superació de l'objectiu de l'acumulació de capital i la lògica del creixement econòmic i el seu indicador omnipresent, el producte interior brut (PIB). A més, ja hi ha moltes pràctiques alienes al sistema econòmic dominant –basades en recursos energètics renovables, sistemes agrícoles i alimentaris sostenibles–, especialment al Sud Global, i hi ha propostes econòmiques transformadores, com les economies feministes, l'economia del bon viure, el decreixement, etc., que aporten solucions concretes per posar la sostenibilitat de la vida al centre. En resumim algunes aquí:

- Les finances feministes tenen en compte la cura i el benestar i reconeixen la interdependència profunda entre les persones i el planeta.
- Les propostes descoloniales exigeixen el desmantellament definitiu de les institucions i mentalitats colonials, amb noves institucions inclusives i representatives que escoltin les veus de tots els països i tots els pobles. Les reparacions per compensar les injustícies històriques haurien de formar part d'aquest sistema, però la càrrega no es pot traslladar a les persones que viuen en la pobresa i la injustícia en els països rics.
- Centrar-se en els drets col·lectius: garantir condicions de vida dignes i satisfer les necessitats de les persones. Això vol dir garantir l'accés equitatiu als serveis públics, com la sanitat, l'educació, el transport públic, l'atenció, etc. i el finançament públic directe per garantir l'accés a l'aigua, l'energia, l'alimentació, l'habitatge, internet, etc.
- Centrar-se en la redistribució de la riquesa (econòmica). Per exemple,, amb reformes fiscals progressives, en lloc d'augmentar el deute públic per finançar les despeses socials, l'adaptació al clima i la transformació verda de les economies.
- Apostar per mesures de decreixement al Nord Global, que promoguin una transformació de l'economia basada en la relocalització de la producció, la reducció del consum, la conversió ecològica de la producció d'aliments i altres béns necessaris (roba, habitatge i energia) i una reorganització del temps per aconseguir que el treball sigui compatible amb la reproducció de la vida.

Accions entorn la Conferència FfD4 a Sevilla: com participar-hi?

La coordinació del treball de les organitzacions de la societat civil sobre el finançament per al desenvolupament de l'ONU es duu a terme en els grups de treball internacionals del Mecanisme de la Societat Civil per al Finançament per al Desenvolupament. A les reunions regulars es coordinen propostes de continguts i les accions d'incidència, s'organitza el Fòrum Social de la Societat Civil de Sevilla, es coordinen els side events durant la Conferència FfD4 i molt més. Per contactar-hi i unir-se a les llistes de distribució, es pot escriure a addiscoordinatinggroup@gmail.com.

A escala europea i espanyola, Eurodad, juntament amb Futuro en Común i La Coordinadora, que coordina les accions de les organitzacions de la societat civil, col·lectius, grups sindicals i moviments de base. Eurodad se centra en la coordinació d'accions d'incidència en l'àmbit europeu, per exemple, a la Comissió Europea i al Parlament Europeu. Una acció d'incidència recent ha estat entregar un posicionament conjunt de la societat civil al Parlament Europeu respecte al projecte d'informe del Parlament Europeu 2025/2004(INI). Per unir-se a les llistes de distribució de coordinació europea i participar en les reunions de treball i preparació, es pot contactar a Stephanie Derlich (sderlich@eurodad.org) o Polina Girshova (pgirshova@eurodad.org). Futuro en Común i La Coordinadora coordinen el grup de treball mixt en l'àmbit estatal.

Les organitzacions que vulguin implicar-se en accions d'incidència, especialment adreçades a l'amfitrió de la Conferència FfD4, [el govern de l'Estat espanyol](#), coordinar accions de comunicació i mobilització als carrers de Sevilla, poden participar en les trobades en línia, tot posant-se en contacte amb Inma Alonso inma.alonso@coordinadoraongd.org.

Per participar en l'espai oficial del Fòrum Social i la Conferència FfD4 (del 30/06 al 03/07/2025) a Sevilla cal una acreditació per part de l'ONU. S'ha de tenir estatus consultiu de l'ECOSOC o haver superat el procés d'acreditació especial (els terminis van ser entre el novembre del 2025 i el febrer de 2025). Un cop rebuda l'acreditació, l'organització s'ha d'inscriure oficialment. Si una organització o representant d'un col·lectiu o moviment social no té cap acreditació, però vol participar en l'espai oficial, pot posar-se en contacte amb el Mecanisme de la Societat Civil per al Finançament per al Desenvolupament. Per participar en el Fòrum Social no cal cap acreditació oficial de l'ONU, però cal inscriure's anteriorment a través: addiscoordinatinggroup@gmail.com.

També es pot participar sense acreditació, per exemple, en les accions de mobilització al carrer i en campanyes de comunicació. S'ha obert un espai (liderat pel Mecanisme de la Societat Civil, Eurodad, La Coordinadora i Futuro en Común) per coordinar específicament les accions de mobilització a Sevilla, així com per intentar dur a terme una acció conjunta amb tota la societat civil present a la Conferència FfD4. S'ha obert una llista de distribució, FfD4 Sevilla Mobilization. Per unir-s'hi, cal posar-se en contacte amb: addiscoordinatinggroup@gmail.com. També s'ha creat un espai de coordinació de mobilització territorial impulsat per la societat civil sevillana i andalusa. Per participar es pot contactar amb l'Ángeles Fernández Sánchez, escrivint a direccion@caongd.org.

Per a l'estratègia d'accions de mobilització i campanyes de comunicació serà clau la coordinació amb el Mecanisme de la Societat Civil, ja que participarà durant la Conferència en els espais oficials de negociació. **Com més coherència hi hagi entre les reivindicacions col·lectives i la força al carrer, més possibilitats d'èxit hi haurà a Sevilla per avançar cap a la justícia financera, climàtica i feminista amb justícia global.**

